

**KINH BẢN NGUYỆN CÔNG ĐỨC
CỦA BẢY ĐỨC PHẬT ĐƯỢC SƯ LƯU LY QUANG
QUYỀN THƯỢNG**

Hán dịch: Đồi Đường_Tam Tạng Sa Môn NGHĨA TỊNH dịch ở Phật Quang Nội Tự.

Phục hồi Phạn Chú và Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời, Đức Bạc Già Phạm du hoá các nước, đến thành **Quảng Nghiêm** ngay dưới cây **Nhạc Âm** cùng với chúng Đại Bát Sô gồm tám ngàn người đến dự. Ba vạn sáu ngàn vị Bồ Tát Ma Ha Tát, tên của các vị ấy là: **Mạn Thù Thất Lợi** Bồ-Tát, **Quán Tự Tại** Bồ Tát, **Từ Thị** Bồ Tát, **Thiện Hiện** Bồ Tát, Đại Tuệ Bồ Tát, **Minh Tuệ** Bồ Tát, **Sơn Phong** Bồ Tát, **Biện Phong** Bồ Tát, **Trì Diệu Cao Phong** Bồ Tát, **Bất Không Siêu Việt** Bồ Tát, **Triệt Diệu Âm** Bồ Tát, **Thường Tư Duy** Bồ Tát, **Chấp Kim Cương** Bồ Tát... Các vị Đại Bồ Tát của nhóm như vậy đều là bậc Thượng Thủ và các quốc vương, đại thần, Bà La Môn, Cư Sĩ, tám Bộ Trời Rồng, Người, Phi Nhân, vô lượng Đại Chúng cung kính vây quanh để nghe nói Pháp: Chặng đầu, chặng giữa, chặng sau tốt lành, văn nghĩa xảo diệu, thuần một tướng Phạm Hạnh trắng trong thanh tịnh viên mãn, bày dạy lợi vui đều khiến cho đầy đủ Hạnh Nguyên vi diệu, hướng đến Đại Bồ Đề.

Bấy giờ **Mạn Thù Thất Lợi** Pháp Vương Tử Bồ Tát Ma Ha Tát nương theo Uy Thần của Đức Phật, từ chỗ ngồi đứng dậy, trật áo hở vai phải, quỳ gối phải sát đất, chấp tay cung kính bạch Phật rằng:"Thế Tôn! Nay có vô lượng đại chúng Trời Người vì nghe Pháp nên đều đã vân tập. Tuy Đức Phật Thế Tôn, từ lúc mới phát ý cho đến nay, hết thầy vô lượng số kiếp nhiều như bụi nhỏ, cõi nước của chư Phật, không có gì không biết. Nguyên vì chúng con với các chúng sanh trong thời Tượng Pháp vị lai, Từ Bi diễn nói tướng sai biệt của Danh Hiệu, Bản Nguyên, Công Đức, cõi nước trang nghiêm phương tiện khéo léo của chư Phật khiến cho các người nghe, tiêu trừ nghiệp chướng, cho đến Bồ Đề được Bất Thoái Chuyển"

Khi ấy Đức Thế Tôn khen **Mạn Thù Thất Lợi** Bồ Tát rằng:"Lành thay ! Lành thay **Mạn Thù Thất Lợi**! Ông dùng Đại Bi thương nhớ vô lượng hữu tình bị nghiệp chướng, mọi loại bệnh tật, lo buồn khổ não, được an vui cho nên khuyến thỉnh Ta nói Danh Hiệu, Bản Nguyên, Công Đức, cõi nước trang nghiêm của chư Phật. Đây là do sức Uy Thần của Như Lai khiến phát ra câu hỏi này.Nay ông hãy lắng nghe ! Suy nghĩ cho thật khéo ! Ta sẽ vì ông mà nói"

Mạn Thù Thất Lợi nói:"Nguyên xin giảng nói, chúng con ưa thích lắng nghe".

Đức Phật bảo **Mạn Thù Thất Lợi**:"Ồ phương Đông, cách đây hơn bốn Càng-già hà sa cõi Phật, có thế giới tên là **Quang Thắng**, Đức Phật hiệu là **Thiện Danh Xưng Cát Tường Vương** Như Lai, Ứng, Chánh Đẳng Giác, Minh Hạnh Viên Mãn, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Trượng Phu, Điều Ngự Sĩ, Thiên Nhơn Sư, Phật Thế Tôn, có vô lượng ức chúng **Bất Thoát Bồ Tát** vây quanh, an trụ trên tòa Sư Tử bảy báu thắng diệu trang nghiêm, hiện tại đang nói Pháp.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Cõi nước của Đức Phật ấy nghiêm sức trong sạch, dài rộng bằng phẳng khoảng trăm ngàn Du Thiện Na, dùng vàng của cõi **Thiệm Bộ** làm đất. bằng phẳng, mềm mại, mùi thơm như hương của cõi Trời, không có các nẻo ác với tên của người nữ, cũng không có ngói, gạch, cát, đá, gai góc. Cây báu bày thành hàng, hoa quả sum suê tươi tốt, Phần lớn có ao tắm đều dùng vàng, bạc, trân châu, đủ loại báu để trang sức thêm bậc

Mạn Thù Thất Lợi ! Bồ-tát của nước đó đều hóa sinh ở hoa sen bảy báu. Chính vì thế cho nên kẻ trai lành, người nữ thiện có lòng tin trong sạch đều nên phát nguyện sinh về cõi nước của Đức Phật ấy.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đức Phật Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác ấy từ lúc mới phát tâm hành Đạo Bồ Tát thời phát ra tám Nguyện lớn. Thế nào là tám?

Nguyện lớn thứ nhất:Nguyện Ta đời sau, lúc được Vô Thượng Bồ Đề thời nếu có chúng sinh bị các bệnh khổ bức bách thân thể, bệnh nóng sốt, các bệnh sốt rét, Cỗ Đạo, Yêm My, Khởi Thi Quý...gây nỗi hại. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, sức đó cho nên hết thảy bệnh khổ thảy đều tiêu diệt, cho đến chúng được Vô Thượng Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sanh bị mù, điếc, câm, ngọng, cùi hủi, điên cuồng, mọi bệnh vây khốn. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên đầy đủ các căn, tiêu diệt mọi bệnh, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh bị tham sân si ràng buộc, tạo tội Vô Gian với các hạnh ác, chê bai Chính Pháp, chẳng tu mọi Thiện...sẽ bị đọa vào Địa Ngục chịu các sự khổ đau. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên khiến cho tội Vô Gian với các nghiệp chướng thảy đều tiêu diệt, không còn có chúng sanh bị đọa vào nẻo ác, thường thọ nhận sự an vui thù thắng của Trời Người, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh bị thiếu thốn quần áo, thức ăn, Anh Lạc, giường nằm, tiền của, trân bảo, hương hoa, kỹ nhạc. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên của cải sinh sống đã bị thiếu hụt... đều được đầy đủ, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ năm: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh hoặc bị gông cùm, xiềng xích cột trói thân ấy với bị đánh đập, chịu các khổ não. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên được thoát khỏi hết thảy nỗi khổ, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ sáu: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh ở nơi chỗ nạn hiểm bị các thú ác, gấu heo, gấu chó, sư tử, cọp, beo, chó sói, rắn, bọ cạp gây xâm nhiễu, muốn chặt đứt mạng sống... Lúc chịu nỗi khổ lớn liền cất tiếng kêu lớn. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên đều được thoát khỏi hết thảy nỗi sợ hãi, các nhóm thú ác đều khởi tâm hiền lành, thường được an vui, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ bảy: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh nhân việc đấu tranh kiện tụng mà sinh lo âu bức bối. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên việc đấu tụng được giải tán, cùng hướng tâm hiền lành đến với nhau, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tám: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh vào trong sông biển gặp phải gió ác lớn thổi ghe thuyền ấy, không có bến bãi để

làm chỗ nương về nên rất lo sợ. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên được tùy tâm đến chốn an ổn, thọ nhận các khoái lạc, cho đến Bồ Đề.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là tám Nguyên lớn vi diệu mà Đức Phật Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ấy lúc hành Đạo Bồ Tát đã phát ra.

Lại nữa, đức Thế Tôn ấy từ lúc mới phát Tâm thường dùng sức Định thành tựu chúng sinh, cúng dường chư Phật, nghiêm tịnh cõi Phật, Bồ-tát quyên thuộc thầy đều viên mãn. Phước Đức này chẳng thể nghĩ bàn, tất cả Thanh Văn với các Độc Giác đều trải qua nhiều kiếp, nói chẳng thể hết, chỉ trừ Như Lai với **Bồ Xứ Bồ Tát**.

Này Mạn Thù Thất Lợi! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch, hoặc vua, đại thần, trưởng giả, cư sĩ...tâm mong cầu Phước Đức, chặt đứt các phiền não mà xưng tên của Đức Phật ấy, đọc tụng Kinh Điển này. Đối với Đức Như Lai ấy, chí tâm tôn trọng, cung kính, cúng dường... thì hết thầy tội, nghiệp chướng ác với các bệnh khổ thầy đều tiêu diệt. Có các Nguyên Cầu không có gì không tùy theo ý, được Bất Thoái Chuyển, cho đến Bồ Đề".

Lại nữa Mạn Thù Thất Lợi! Ở phương Đông cách đây hơn năm Hằng Hà sa cõi Phật, có Thế Giới tên là **Diệu Bảo**, Đức Phật hiệu là **Bảo Nguyệt Trí Nghiêm Quang Âm Tự Tại Vương** Như Lai Ứng Chánh Đẳng Giác, có vô lượng ức Bồ Tát vây quanh. Hiện tại đang nói Pháp, đều diễn nghĩa vi diệu sâu xa của Đại Thừa.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đức Phật Như Lai ấy từ lúc mới phát Tâm hành Đạo Bồ Tát đã phát ra tám Nguyên lớn. Thế nào là tám ?

Nguyên lớn thứ nhất: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh vì việc kinh doanh, nông nghiệp với buôn bán khiến cho tâm nhiều loạn, bỏ việc tu tập Pháp lành thù thắng của Bồ Đề. Ở trong sinh tử chẳng thể rời lìa, mỗi mỗi đều chịu nhận vô biên khổ não. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên quần áo, thức ăn uống, vật dụng sinh sống, vàng, bạc, trân bảo, tùy theo nguyện được đầy đủ, hết thầy Căn lành đều được tăng trưởng, cũng chẳng buông lìa Tâm Bồ Đề, đều được thoát khỏi nỗi khổ trong các nẻo ác, cho đến Bồ Đề.

Nguyên lớn thứ hai: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời đối với hết thầy chúng sinh ở mười phương giới, nếu bị nóng lạnh, đói khát bức bách, thân chịu khổ não lớn. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên nghiệp tội đời trước thầy đều tiêu diệt, buông các khổ não, thọ nhận niềm vui của Người Trời, cho đến Bồ Đề.

Nguyên lớn thứ ba: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời ở mười phương giới nếu có người nữ bị tham dâm, phiền não thường che lấp Tâm ấy, liên tục mang thai, rất ư chán ghét, đến lúc sinh sản chịu khổ não lớn. Nếu danh tự của Ta được tạm nghe qua tai, hoặc lại xưng niệm, do sức đó cho nên mọi khổ đều trừ. Buông bỏ thân này xong thường làm nam tử, cho đến Bồ Đề.

Nguyên lớn thứ tư: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh hoặc cùng với cha mẹ, anh em trai, chị em gái, vợ con, quyên thuộc và các bạn thân... đi đến chốn hiểm nạn, bị giặc xâm đoạt, chịu các khổ não, mà tạm nghe tên của Ta, hoặc lại xưng niệm, do sức đó cho nên thoát khỏi mọi nạn, cho đến Bồ Đề.

Nguyên lớn thứ năm: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh đi trong đêm tối làm các sự nghiệp, bị Quỷ Thần ác gây nhiễu loạn, rất buồn khổ mà tạm nghe tên của Ta, hoặc lại xưng niệm, do sức đó cho nên từ chỗ tối gặp nơi sáng, các Quỷ Thần ác khởi ý Từ Bi, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ sáu: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh làm các việc ác ấy, chẳng tin Tam Bảo, Trí Tuệ kém cỏi, chẳng tu Pháp lành, đều chẳng tu tập năm Căn, năm Lực, bảy Giác Chi, tám Chính Đạo, Niệm, Định, Tổng Trì. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, do sức đó cho nên Trí Tuệ tăng dần, thấy đều tu học **ba mươi bảy Phẩm**, tin sâu Tam Bảo, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ bảy: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh, ý ưa thích thấp kém, tu hành rồi trụ nơi đạo Nhị Thừa, quay lưng với Vô Thượng Thắng Diệu Bồ Đề. Nếu hay chí tâm xưng tên của Ta, buông bỏ Nhị Thừa, thấy nơi Vô Thượng Giác, được Bất Thoái Chuyển, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tám: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh thấy Kiếp sắp hết, khi lửa muốn khởi lên, rất lo sợ, khổ não, buồn khóc. Do sức nghiệp ác của thân trước nên phải chịu mọi nỗi khổ này, không có chỗ nương về, nếu hay chí tâm xưng tên của Ta thì hết thấy nỗi buồn khổ thấy đều tiêu diệt, nhận được sự trong mát. Từ cõi này chết đi, sẽ hóa sinh trong hoa sen ở cõi Phật của Ta, thường tu Pháp lành, cho đến Bồ Đề.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là tám Nguyện lớn vi diệu mà Đức Phật Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ấy khi hành Đạo Bồ Tát đã phát ra.

Lại cõi Phật mà Đức Như Lai ấy cư ngụ, rộng rãi, nghiêm tịnh, đất bằng phẳng như lòng bàn tay, cây hương màu nhiệm của cõi Trời xếp thành hàng, hoa Trời che rợp khắp, nhạc Trời thường hoà tấu, chuông mõ màu nhiệm của cõi Trời tùy theo nơi treo khắp, vật báu cõi Trời trang nghiêm Tòa Sư Tử, vật báu của cõi Trời trang sức các thềm bậc, ao tắm màu nhiệm. Đất ở cõi đó mềm mịn, không có các thứ ngói, gạch, cũng không có người nữ với các phiền não, đều là các chúng Bồ Tát Bất Thoái hóa sinh trong hoa sen. Nếu khi khởi niệm cần ăn uống, quần áo với các vật dụng khác thì tùy theo ý hiện ra trước mặt, cho nên gọi là **Diệu Bảo** Thế Giới.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch, quốc vương, vương tử, đại thần, phụ tướng, trung cung, cung nữ.... ngày đêm sáu thời ân trọng chí tâm cung kính cúng dường Đức Phật Thế Tôn ấy với xưng danh hiệu, kèm làm hình tượng, hương hoa, âm nhạc, hương đốt, hương bột, hương xoa bôi để làm phụng hiến. Trong sạch nghiêm khiết ở trong bảy ngày giữ tám phần Trai Giới, đối với các chúng sinh khởi ý Từ Bi, nguyện sinh về cõi ấy, thì Đức Phật Thế Tôn đó với các Bồ Tát hộ niệm cho người này, tất cả nghiệp tội thấy đều tiêu diệt, được Bất Thoái Chuyển nơi Vô Thượng Bồ Đề. Nơi tham lam, giận dữ, ngu si dần được mỏng bớt, không có các bệnh khổ, tăng thêm tuổi thọ, tùy theo mong cầu đều được như ý, oan gia đấu tranh đều sinh vui vẻ. Buông bỏ thân này xong được sinh về cõi nước ấy, hoá sinh trong hoa sen hóa. Ngay lúc sinh ra thời Niệm, Định, Tổng Trì thấy đều biết rõ.

Mạn Thù Thất Lợi ! Như vậy nên biết danh hiệu của Đức Phật ấy có vô lượng Công Đức. Nếu người được nghe thì đều thành tựu Nguyện mong cầu".

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Ở phương Đông cách đây hơn sáu Hằng Hà sa cõi Phật có Thế Giới tên là **Viên Mãn Hương Tích**, Đức Phật hiệu là **Kim Sắc Bảo Quang Diệu Hạnh Thành Tựu** Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác có vô lượng ức vạn Bồ Tát vây quanh, hiện đang nói Pháp.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đức Phật Như Lai ấy từ lúc mới phát Tâm hành Đạo Bồ Tát thời phát ra bốn Nguyện lớn. Thế nào là bốn ?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện Ta đời sau, lúc chúng Bồ Đề thời nếu có chúng sinh tạo mọi loại nghiệp giết hại, chặt đứt các mạng sống. Do nghiệp ác này chịu khổ địa ngục, giả sử được làm người thì bị chết yểu chịu nhiều bệnh, hoặc gặp nước, lửa, đao, chát độc gây hại phải bị chết khổ. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên hết thấy nghiệp ác thấy đều tiêu diệt, không có bệnh, sống lâu, chẳng bị chết đột ngột, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh làm các nghiệp ác, trộm cắp tiền vật của người khác nên bị đọa vào nẻo ác. Giả sử được làm người thì sinh trong gia đình nghèo túng, thiếu thốn thức ăn quần áo, thường chịu các sự khổ. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên hết thấy nghiệp ác thấy đều tiêu diệt, không còn bị thiếu quần áo thức ăn uống, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh lần hiếp, kinh thường lẫn nhau, cùng gây oán thù. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên đều sanh tâm hiền lành giống như cha mẹ, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh bị tham dục, giận dữ, ngu si ràng buộc, hoặc ở trong bảy chúng nam nữ Xuất Gia, Tại Gia... hủy phạm các chỗ học do Đức Như Lai đã chế, làm các nghiệp ác phải đọa Địa Ngục chịu các khổ báo. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên hết thấy nghiệp ác thấy đều tiêu diệt, chặt đứt các phiền não, kính phụng Thi La (Śīla: Thanh Lương Giới), khéo hay phòng hộ thân, miệng, ý, vĩnh viễn không còn thoái chuyển, cho đến Bồ Đề.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là bốn loại Nguyện lớn vi diệu mà Đức Phật Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ấy khi hành Đạo Bồ Tát đã phát ra.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Lại nữa, cõi Phật mà Đức Như Lai ấy cư ngụ, rộng rãi, nghiêm tịnh, đất bằng phẳng như lòng bàn tay đều do vật báu tạo thành, thường có hơi thơm như Chiên Đàn màu nhiệm. Lại dùng cây hương xếp bày thành hàng, vật báu thuộc nhóm ngọc màu nhiệm, Anh Lạc, Ma Ni ...của cõi Trời treo rủ khắp nơi. Có nhiều ao tắm được trang sức bằng vật báu của cõi Trời, nước thơm tràn đầy, đầy đủ mọi Đức. Ở bốn bên ao ấy, treo tơ lụa màu nhiệm. Ngã tư thông nhau, tám lối đi tùy theo nơi chỗ mà trang nghiêm. Hết thấy chúng sinh không có các phiền não với lo buồn đau khổ, cũng không có người nữ. Phần lớn là các chúng Bồ Tát ở bốn **Trụ Địa**. Âm nhạc thắng diệu, không đánh tự kêu, diễn nói Pháp sâu xa vi diệu của Đại Thừa. Nếu có chúng sinh nghe được âm thanh này đều được Vô Thượng Bồ Đề chẳng thoái lui

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đức Phật Như Lai ấy do sức Nguyện, phương tiện khéo léo xa xưa mà thành tựu cõi Phật trang nghiêm viên mãn, ngồi trên tòa Bồ Đề tác niệm như vậy: "*Ở đời vị lai, nếu có chúng sinh bị tham sân si ràng buộc, mọi bệnh bức bách, oan gia được dịp thuận tiện hãm hại, hoặc lúc chết đột ngột, lại do nghiệp ác đọa trong Địa Ngục chịu nhiều đau khổ*". Đức Phật ấy thấy các chúng sinh bị khổ não này, vì trừ nghiệp chướng cho nên nói Thần Chú này khiến họ thọ trì thì ở trong đời hiện tại được lợi ích lớn, lìa hẳn mọi khổ, trụ Bồ Đề.

Liên nói Chú là:

"Đát diệt tha, tát đệ tất đệ, tô tất đệ, mô chiết nễ, mộc sát nễ, mục đế, tỳ mục đế, am mạt lệ ,tỳ mạt lệ, mang yết lệ, hứ lan nhược yết tỳ, hạt lạt đát na yết tỳ, tát bà át

khổ não. Do thân trước của kẻ ấy nghe tên Ta, lúc bấy giờ thân của Ta phát ra ánh sáng, chiếu đến người bị khổ, do sức đó cho nên kẻ ấy khi thấy ánh sáng thời hết thấy nghiệp chướng thấy đều tiêu diệt, thoát khỏi mọi khổ, sinh trong cõi Người Trời, tùy theo ý nhận các sự vui sướng, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sanh tạo các nghiệp ác: sát sanh, trộm cướp, tà dâm...nên ngay thân hiện tại bị khổ vì dao gậy, bị đọa vào nẻo ác. Giả sử thân người thì bị đoản thọ, nhiều bệnh, sinh trong nhà nghèo hèn, thấy đều thiếu thốn quần áo thước ăn uống, thường chịu các khổ lạnh nóng, đói khát... thân không có sắc sáng, chiêu cảm quyến thuộc đều chẳng hiền lương. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức ấy cho nên tùy theo sự nguyện cầu, thấy đều đầy đủ thức ăn uống quần áo, như thân chư Thiên toả ánh sáng đáng yêu, được quyến thuộc tốt lành, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sanh thường bị Dược Xoa, các Quỷ Thần ác gây nhiễu loạn, cướp đoạt tinh khí, chịu các khổ não. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên các hàng Dược-Xoa thấy đều lui tan, đều khởi tâm hiền lành, thoát khỏi mọi khổ, cho đến Bồ Đề.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là bốn loại Nguyện lớn vi diệu mà Đức Phật Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ấy đã phát ra. Nếu có chúng sinh nghe tên của Đức Phật ấy, ngày đêm sáu thời xưng tên, lễ kính, chí tâm cúng dường. Đối với nơi chốn của chúng sinh, khởi Tâm Từ Bi thì nghiệp chướng được tiêu diệt, thoát khỏi lo khổ, không có bệnh, sống lâu, được Túc Mệnh Trí, được hóa sinh trong hoa sen ở các cõi Phật, thường được chư Thiên hộ vệ.

Này Mạn Thù Thất Lợi! Xưng tên của Đức Phật ấy hay sinh vô lượng Phước Nghiệp như vậy, nhưng Nguyện Lực, Công Đức trang nghiêm thù thắng của Đức Phật ấy thì chẳng phải là chỗ biết của hàng Thanh Văn, Độc Giác chỉ trừ Đấng Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác".

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Ở phương Đông cách đây hơn tám Hằng Hà sa cõi Phật, có Thế Giới tên là **Pháp Tràng**, Đức Phật hiệu là **Pháp Hải Lô Âm** Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác, ngày nay hiện đang nói Pháp.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Cõi Phật mà Đức Phật Thế Tôn ấy cư ngụ, trong sạch không dơ uest. Đất của cõi ấy bằng phẳng do Pha Lê tạo thành, thường có ánh sáng. hơi thơm ngào ngạt, dùng báu **Đế Thanh** làm thành quách, có đường tám ngã, thêm bậc làm bằng vàng bạc; lầu gác, điện, gian nhà, rui mái cao, cửa ra vào, cửa sổ, lan can trang sức đều do mọi vật báu tạo thành. Cây báu thơm của cõi Trời tùy theo chỗ xếp bày thành hàng, ở trên cành cây treo dải lụa của cõi Trời, lại có chuông báu treo rải khắp nơi, gió nhẹ thoảng qua phát ra âm thanh màu nhiệm, diễn xướng **Vô Thường, Khô, Không, Vô Ngã**. Chúng sinh nghe được, liền buông lìa tập khí do Dục ràng buộc, lần lần tiêu trừ, chứng Định thâm sâu. Hoa thơm màu nhiệm của cõi Trời quần nhau rục rờ rơi xuống. Ở bốn mặt của chỗ ấy có tám ao tắm, đáy trải cát vàng, tràn đầy nước thơm.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Cõi Phật ấy không có các nẻo ác, cũng không có người nữ, hoá sinh trong hoa sen không còn phiền não. Đức Phật Như Lai ấy khi hành Đạo Bồ Tát thời phát ra bốn Nguyện lớn. Thế nào là bốn ?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh, sinh trong nhà Tà Kiến, chẳng sinh niềm tin trong sạch nơi Phật Pháp Tăng, xa lìa Tâm Vô Thượng Bồ Đề. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên Vô Minh, Tà Tuệ ngày đêm tiêu trừ, đối với Tam Bảo sinh Chính Tín sâu xa, chẳng còn thoái lui, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh, sinh tại biên địa, do gần bạn ác, tạo mọi nghiệp tội, chẳng tu **Thiện Phẩm**, danh tự của Tam Bảo chưa từng lọt qua tai, sau khi chết bị đọa vào ba nẻo ác. Các chúng sinh ấy tạm nghe tên của Ta, do sức đó cho nên nghiệp chướng tiêu trừ, gặp bậc Thiện Tri Thức, chẳng bị đọa vào nẻo ác, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh mà quần áo, thức ăn uống, giường nằm, thuốc men, vật dụng cần thiết để sinh sống...thấy đều thiếu hụt, do nhân duyên này nên rất buồn khổ. Vì tìm cầu cho nên tạo mọi nghiệp ác. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên hết thấy chỗ thiếu thốn tùy theo niệm đều được, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh do nghiệp ác đời trước mà cùng nhau đấu tranh, làm điều chẳng lợi ích, dùng cung tên, dao gậy gây thương tổn lẫn nhau. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên đều khởi tâm hiền lành chẳng gây tổn hại cho nhau. Niệm chẳng lành còn tự chẳng sinh, hướng chi là đối với người lúc trước, muốn chặt đứt mạng của kẻ ấy. Thường hành **Hỷ Xả**, cho đến Bồ Đề.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là bốn loại Nguyên lớn vi diệu của Đức Phật Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ấy khi hành Đạo Bồ Tát đã phát ra. Nếu kẻ trai lành, người nữ thiện có niềm tin trong sạch, nghe tên của Đức Phật ấy, chí tâm lễ kính, ân cần cúng dường, thọ trì, niệm tụng thì nghiệp chướng được tiêu diệt, được Tâm Bồ Đề chẳng thoái chuyển, dù Túc Mệnh Trí, sinh đến chỗ nào thường được thấy Phật, không có bệnh, sống lâu. Sau khi chết được sinh trong nước ấy, quần áo, thức ăn uống, vật dụng để sinh sống... tùy theo niệm đều đến, không có chỗ thiếu thốn.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đức Phật Thế Tôn ấy có đầy đủ vô lượng Công Đức như vậy. Chính vì thế cho nên chúng sinh thường nên nghĩ nhớ, đừng khiến cho quên mất".

Lại nữa, Mạn Thù Thất Lợi ! Ở phương Đông cách đây hơn chín Hằng Hà sa cõi Phật, có Thế Giới tên là **Thiện Trụ Bảo Hải**, Đức Phật hiệu là **Pháp Hải Thắng Tuệ Du Hỷ Thần Thông** Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác, hiện tại đang nói Pháp.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đức Phật Như Lai ấy khi hành Đạo Bồ Tát thời phát ra bốn Nguyên lớn. Thế nào là bốn ?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh tạo mọi nghiệp ác, gieo trồng cây, cày bừa làm cỏ... gây tổn hại các sinh mạng. Hoặc lại khởi ý coi thường đối lừa người khác, gây chiến trận binh đao thường làm việc giết hại. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên vật dụng cần thiết để sinh sống chẳng cần phải tìm cầu, tùy theo tâm được đầy đủ, thường tu mọi điều lành, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ hai: Nguyên Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh tạo mười nghiệp ác, tội sát sinh.... do nhân duyên này sẽ bị đọa vào Địa Ngục.

Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm thì đều được thành tựu nơi mười **Thiện Đạo**, chẳng bị đọa vào nẻo ác, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh chẳng được tự tại, bị lệ thuộc nơi người khác. Hoặc bị gông cùm xiềng xích ràng buộc, bị gậy đánh đập khổ sở, cho đến cực hình. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên hết thấy ách nạn đều được giải thoát, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có chúng sinh tạo mọi nghiệp ác, chẳng tin Tam Bảo, tùy theo sự thấy hư vọng, quay lưng vứt bỏ **chính lý**, yêu thích nẻo Tà, hủy báng Kinh Phật, cho là chẳng phải bậc Thánh nói, cung kính thọ trì Điện Tích của Ngoại Đạo, tự mình làm và dạy người làm, cùng sinh mê hoặc, nên bị đọa vào Địa Ngục, không có hạn kỳ ra khỏi. Giả sử được làm người thì sinh ở nơi có tám nạn, xa lìa Chính Đạo, mù loà không có con mắt Tuệ. Người như vậy, nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, do sức đó cho nên lúc lâm chung thời chính niệm hiện trước mặt, thoát khỏi mọi nạn, thường sinh ở nước trung tâm, thọ nhận niềm vui thắng diệu, cho đến Bồ Đề.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là bốn loại Nguyện lớn vi diệu mà Đức Phật Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác ấy khi hành Đạo Bồ Tát đã phát ra.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Cõi nước của Đức Phật ấy có Công Đức trang nghiêm, cùng với Thế Giới của của Đức **Thượng Diệu Bảo** Như Lai ngang bằng không có khác.

_ Lại nữa Mạn Thù Thất Lợi: "Ở phương Đông, cách đây hơn mười Hằng Hà sa cõi Phật, có Thế Giới tên là **Tịnh Lưu Ly**, Đức Phật hiệu là **Được Sư Lưu Ly Quang** Như Lai, Ứng, Chính Đẳng Giác.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đức Phật Thế Tôn ấy từ lúc mới phát tâm hành Đạo Bồ Tát thời phát mười hai Nguyện lớn. Thế nào là mười hai ?

Nguyện lớn thứ nhất: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời tự thân có ánh sáng chiếu vô biên Thế Giới. Dùng ba mươi hai tướng với tám mươi tùy hình tốt đẹp để trang nghiêm thân ấy khiến cho các hữu tình như Ta không có khác

Nguyện lớn thứ hai: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời thân như Lưu Ly, trong ngoài trong suốt, ánh sáng rộng lớn tràn khắp các phương, lưới rực lửa trang nghiêm hơn cả mặt trời mặt trăng, nơi chốn tối tăm trong khoảng giữa núi Thiết Vi đều được thấy nhau. Hoặc ở Thế Giới này, du hành trong đêm tối, những chúng sanh này thấy ánh sáng của Ta đều nương nhờ mở sáng, tùy làm mọi việc.

Nguyện lớn thứ ba: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời dùng vô lượng vô biên phương tiện Trí Tuệ, khiến cho các hữu tình đều được vật thọ dụng không có hết.

Nguyện lớn thứ tư: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình hành Tà Đạo thấy đều khiến dạo chơi trong đường chính của Bồ Đề. Nếu người hành Thanh Văn, Độc Giác Thừa cũng khiến cho an trụ trong Pháp Đại Thừa.

Nguyện lớn thứ năm: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có các hữu tình ở trong Pháp của Ta, tu hành Phạm Hạnh, tất cả đều khiến được chẳng khuyết **Giới**, khéo phòng hộ ba Nghiệp, không có huỷ phạm bị đọa trong nẻo ác. Giả sử có huỷ phạm mà nghe tên của Ta xong, chuyên niệm thọ trì, chí tâm phát lộ (tỏ bày hồi lỗi) liền trở lại được thanh tịnh, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ sáu: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình chẳng đủ các Căn, xấu xí, ngu si, mù, điếc, câm, khèo hai chân, thân cong, lưng gù,

hủi lác, điên cuồng, mọi loại bệnh khổ ràng buộc. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm đều được đoan chính, trừ khỏi mọi bệnh.

Nguyện lớn thứ bảy: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình nghèo túng khốn khổ, không có chỗ quay về, mọi bệnh bức bách, không có thuốc, không có thầy. Nếu tạm nghe tên của Ta thì mọi bệnh tiêu tan, quyền thuộc thêm nhiều, không có thiếu tiền của, thân tâm an vui, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ tám: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu có người nữ bị mọi điều khổ của thân nữ gây bức não nên sinh chán lia, nguyện bỏ thân nữ. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm, liền ở thân đời này chuyển thành nam tử có đủ tướng Trượng Phu, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ chín: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời khiến cho tất cả hữu tình ra khỏi lưới Ma. Lại nhóm có mọi loại Tà Kiến đều sẽ nhiếp thọ khiến sinh Chính Kiến, dần dần khiến tu tập các Hạnh của Bồ Tát, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ mười: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình bị pháp của vua câu thúc, bị nhốt trong lao ngục tối tăm, bị gông cùm xiềng xích, đánh đập cho đến cực hình. Lại có Chúng bị nhiều việc đau khổ áp bức, lo âu, bức bối không có lúc tạm vui. Nếu nghe tên của Ta, dùng sức uy thần Phước Đức của Ta đều được giải thoát tất cả lo khổ, cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ mười một: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình bị lửa đói gây buồn bức, vì câu thúc ăn cho nên tạo các nghiệp ác. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm thì trước tiên Ta sẽ đem thức ăn uống thượng diệu cho tùy ý no đủ, sau đó khiến trụ niềm vui thù thắng (Thắng lạc), cho đến Bồ Đề.

Nguyện lớn thứ mười hai: Nguyện Ta đời sau, lúc được Bồ Đề thời nếu các hữu tình, thân không có quần áo, chịu nóng lạnh muỗi mòng bức não. Nếu nghe tên của Ta, chí tâm xưng niệm thì tùy theo điều ưa thích của kẻ đó liền được mọi loại quần áo thượng diệu, vật trang nghiêm báu, kỹ nhạc, hương, hoa... đều khiến cho đầy đủ, lia các khổ não, cho đến Bồ Đề.

Này Mạn Thù Thất Lợi ! Đây là mười hai Thượng Nguyện vi diệu mà Đức Dược Sư Lưu Ly Quang Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác lúc hành Đạo Bồ Tát đã phát ra.

KINH BẢN NGUYỆN CÔNG ĐỨC
CỦA BẢY ĐỨC PHẬT DƯỢC SƯ LƯU LY QUANG
QUYÊN THƯỢNG (Hết)